

C7 – SLAN2

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

4 oktober 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Interpellatie van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aanhoudende crisis in de Vlaamse zeevisserijsector en het akkoord terzake met de Europese Commissie	1
Met redenen omklede motie	8
Interpellatie van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van de resolutie van 13 april 2005 betreffende de aanmoediging van de productie en het gebruik van biobrandstoffen uit teeltgewassen	8
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ondersteuning van de paardenfokkerij en de stamboekwerking	11

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Interpellatie van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aanhoudende crisis in de Vlaamse zeevisserijsector en het akkoord terzake met de Europese Commissie

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat er in de andere fracties weinig belangstelling bestaat voor de problematiek van de visserijsector. Het feit dat mijn interpellatie ontvankelijk werd verklaard, bewijst dat de problematiek in onze Vlaamse visserijsector zeer acuut en zelfs dramatisch is. Ik heb mij trouwens laten vertellen dat de catastrofale toestand van de visserijsector tijdens het eerste jaar van deze legislatuur reeds meer aan bod kwam dan gedurende de gehele vorige legislatuur.

Mijnheer de minister-president, reeds in oktober 2004 stelde ik u een actuele vraag over deze problematiek. Naderhand werd de crisis in de visserijsector nog verschillende malen door mijzelf en door collega's aangekaart. Ook tijdens de bespreking van de Europese Landbouwraden in deze subcommissie kwam de problematiek veelvuldig aan bod. Nochtans zijn de problemen in de visserijsector er niet nu pas gekomen, maar de situatie is er de jongste tijd alleen maar erger op geworden.

Niettegenstaande al deze aandacht voor de sector hier in het Vlaams Parlement sukkelde de sector verder van crisis naar crisis, wat helaas leidde tot nieuwe faillissementen. Afgelopen zomer waren er zelfs schepen die niet meer uitvoeren omdat de kosten te hoog waren.

Mijnheer de voorzitter, ik wil hier vandaag niet onnodig de kostbare tijd van de commissieleden in beslag nemen en ik veronderstel dat de meeste collega's zich wel bewust zijn van de problematiek. Toch lijkt het mij nuttig, onder meer voor de volledigheid van het verslag, om nog even een summier samenvatting van de problematiek te schetsen. De situatie van de Vlaamse visserijsector is inderdaad uiterst

penibel. Het is voor de sector geen vijf voor, maar vijf na twaalf.

Momenteel zijn er nog ongeveer 120 Vlaamse vissersvaartuigen in de vaart. Dat zijn er twintig minder dan twee jaar geleden. Met dit aantal heeft onze visserijvloot echt wel het minimum minimum bereikt. Naast de structurele problemen vallen er nog heel wat andere verzuchtingen bij de reders te noteren. De hoge stookolieprijzen, de visquota, het aantal stoomdagen, de energiezuinige vistechnieken, de mobiliteit van de visvergunningen, de visquota van boten die in het buitenland verkocht worden en de visserijoorlog tussen Oostende en Zeebrugge zijn er slechts de belangrijkste van. Vooral de hoge stookolieprijzen dreigen veel reders de das om te doen. Zelfs Europa geeft toe dat voor 30 procent van de vissersboten op korte termijn een faillissement dreigt als gevolg van de dure olie.

Ik geef grif toe dat het visserijbeleid grotendeels Europees wordt gestuurd, wat steeds meer nefast wordt voor bepaalde economische sectoren in de lidstaten. Die Europese regelgeving wekt steeds meer wrevel op, ook bij de reders. Toen de reders kennis namen van uw antwoord op een actuele vraag van de heer Verstreken op 22 juni 2005, werd deze ergernis alleen maar versterkt. Terwijl onze Vlaamse overheid zich zo graag verstoppt achter de Europese regels, valt er van een dergelijke loyaliteit tegenover Europa bij sommige andere lidstaten niet veel te bespeuren.

U gaf dit trouwens toe in uw antwoord aan de heer Verstreken. Ik citeer: 'Na het aankaarten van het probleem op 18 oktober 2004 en de negatieve houding van de Europese Commissie, heb ik vastgesteld dat desalniettemin Frankrijk, maar ook Italië en Spanje via verschillende methodes maatregelen hebben genomen om de visserij in hun land met overheidsmiddelen te ondersteunen en tegemoet te komen aan de problemen van de rendabiliteit'. U zei terzake ook: 'Nadat op 18 oktober de discussie op initiatief van Frankrijk was aangetrokken, weigerde de Europese Commissie om bepaalde maatregelen toe te laten. Frankrijk, Italië en Spanje nemen wel degelijk maatregelen, maar Europa knijpt een oogje dicht.'

Collega's, het laatste deel van het antwoord van de minister-president is heel belangrijk. Het bewijst

duidelijk dat grotere lidstaten het, in tegenstelling tot Vlaanderen, niet nauw nemen met de Europese regels als dat hen zo uitkomt. Terwijl bepaalde lidstaten dus wel al tijdig maatregelen namen, gingen bij ons heel wat reders failliet. Dit is gewoon een vaststelling, collega's, die ik de subcommissie niet wilde onthouden en die de grote Europese pleitbezorgers onder ons eens zou moeten doen nadenken over het voor hen alles zaligmakende Europa.

Mijnheer de voorzitter, dit Europese beleid neemt natuurlijk niet weg dat Vlaanderen terzake de restbevoegdheden bezit en de plicht heeft de visserijvloot in stand te houden. Het vrijwaren van de tewerkstelling in de sector is hierbij van primordiaal belang. Ook de minister-president erkent dit. Hij stelde op 22 juni 2005 dat: 'de sector, naast de kwaliteit van de voortgebrachte producten, voor heel wat tewerkstelling zorgt'. In zijn eigen belang moet Vlaanderen de nodige stimulansen verschaffen opdat de sector opnieuw economisch leefbaar kan zijn.

Mijnheer de minister-president, uw beleidsnota klonk nochtans veelbelovend. In het hoofdstuk 'sleu-telementen voor het toekomstbeleid voor de Zeevisserij' lezen we: 'De Vlaamse Overheid gaat voor het behoud van een onafhankelijke Vlaamse visserij'. En op mijn actuele vraag van oktober 2004, antwoordde u: 'Ik wil uw bezorgdheid voor de visserijsector onderschrijven. We mogen echter niet focussen op de crisis van vandaag, maar we moeten komen tot een algemeen actieplan, waarin ook zaken als onderwijs aan bod kunnen komen'.

Mede door deze uitspraak pleitte ik bij de bespreking van de beleidsnota voor het organiseren van een grote conferentie met alle actoren om de sector door te lichten en de strategie te bepalen voor de komende jaren. Vandaag wil ik die vragen herhalen en durf ik er bij de Vlaamse overheid op aan te dringen om naar aanleiding van zo'n rondetafelconferentie te komen tot een soort Marshallplan voor de visserijsector. Trouwens ook de kustburgemeesters, met op kop burgemeester Lippens van Knokke-Heist, zijn gewonnen voor zo'n initiatief en willen samen aan tafel zitten om de toekomst van onze zeevisserij te bespreken en in stand te houden.

Tijdens ons al te lange reces kende de crisis in de Vlaamse visserijsector opnieuw een triest hoogtepunt, waarbij helaas opnieuw enkele reders failliet gingen. Bij vele andere staat het water letterlijk aan de lippen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn interpellatie reeds ingediend op 24 augustus 2005, dus voor het bezoek van Europees Commissaris Borg. De problematiek kwam naderhand uitgebreid aan bod in de media en de minister-president heeft heel wat initiatieven aangekondigd.

Mijnheer de minister-president, omdat ik, net als u, niet alles geloof wat er in de kranten staat, heb ik volgende vragen aan u. Welke concrete initiatieven heeft de Vlaamse overheid, binnen haar bevoegdheid, het afgelopen jaar genomen om de visserijsector te ondersteunen? Met andere woorden, hoe heeft de Vlaamse overheid haar beleidsoptie 'De Vlaamse overheid gaat voor het behoud van een onafhankelijke Vlaamse visserij' gerealiseerd?

Hoe zit het nu met het algemeen actieplan voor de sector dat u vorig jaar hebt aangekondigd? Welke strategie, welk meerjarenbeleid heeft de Vlaamse overheid uitgewerkt om de toekomst van de sector te verzekeren?

Wat is het resultaat van het bezoek van Europees Commissaris Borg afgelopen zomer? Europa zou blijkbaar maatregelen onderzoeken om de visserij te ondersteunen. Hoe zit het met de subsidies voor zuinigere motoren en minder energieverwendende vistechnieken? Wat met de stillegging, een eventuele sloopactie en met het mogelijk opzetten van een garantiefonds? Wanneer mogen wij van Europa de voorstellen in verband met de 'nationale herstructureringsplannen' verwachten?

Mijnheer de minister-president, na het bezoek kondigde u een aantal initiatieven aan om meteen soelaas te brengen voor de sector. Hoe zit het nu met onder meer het aantal stoomdagen, een problematiek die we ook vorig jaar reeds meermaals aankaarten, met het gebruik van biobrandstoffen, met het toestaan te vissen met een hoger motorvermogen en met de invoering van het zogenaamde kustsegment, waarbij het vissen in 'kustwateren van eigen bodem' niet onderhevig zou zijn aan vangstbeperkingen?

Als u me toestaat, mijnheer de voorzitter, zou ik hier vandaag van de gelegenheid gebruik willen maken om ook kort de specifieke situatie van onze garnaal, de 'kaviaar van de Noordzee', aan te kaarten. Naast de net genoemde algemene problemen, hebben garnaalvissers nog te kampen met meer specifieke elementen, die hun situatie er alleen maar hopelozeler op maakt. De uiterst lage prijzen – de laagste in jaren

trouwens, zo heb ik me althans laten vertellen – en de Nederlandse garnaalvisserij zijn de grote boosdoeners. Ook handelaars en grootwarenhuizen, die de prijzen voor de consument niet laten zakken, worden met de vinger gewezen.

De terechte woede van de garnaalvisserij richt zich verder vooral tegen het ontbreken van een kwaliteitslabel, dat nochtans vorig jaar werd beloofd door de Stichting Duurzame Visserij. Met dit kwaliteitslabel voor onze garnalen zouden de klanten in de winkel ongetwijfeld het onderscheid kunnen maken met de massaal op onze markt gedumpte Nederlandse garnalen, die trouwens heel anders van smaak zijn. Verder blijft, aldus onze garnaalvisserij, de promotie van onze garnalen door VLAM ondermaats en is hier nog heel wat werk aan de winkel. Volgens de garnaalvisserij zijn de promotiedag en het garnaaifestival slechts een druppel op een hete plaat. Daarom had ik graag bijkomend van u vernomen, mijnheer de minister-president, welke maatregelen de Vlaamse overheid rechtstreeks kan nemen voor de specifieke problemen van onze garnaalvisserij.

Ik hoop dat u in uw antwoord niet alleen een opsomming zult geven van alles wat ik al heb vernomen via de media, maar ook een doortastende visie van de Vlaamse Regering op de toekomst van onze Vlaamse visserij zult brengen. De kernvraag van mijn interpellatie valt immers eigenlijk als volgt samen te vatten: gelooft de Vlaamse Regering nog in het voortbestaan van onze Vlaamse visserijsector, en wat gaat de Vlaamse Regering doen om de toekomst van de sector te verzekeren?

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Mijnheer de voorzitter, als Oostendenaar ben ik natuurlijk ook zeer begaan met de problematiek van de visserij, en heb ik veel contacten met reders. Ondertussen zou de vijfde rederij failliet zijn. De visserijsector heeft het erg moeilijk. De stookolieprijzen bedragen thans vrijwel een halve euro, namelijk 45 cent. In Frankrijk is dat maar 30 cent. Dat heb ik deze ochtend vernomen uit vrij goed ingelichte bronnen.

Mijnheer de minister-president, uw budget om in te grijpen in de visserijsector zou thans 1 miljoen euro bedragen. Klopt dat? Dat is een zeer minimaal bedrag. Kan het worden opgetrokken? Is dat gepland in de toekomstige begroting?

Minister-president Yves Leterme: U beschikt toch over het begrotingsdocument voor 2005?

De heer Christian Verougstraete: Ik heb het veeleer over volgend jaar en op termijn.

Op lange termijn wordt gesproken over een herstructurering van de sector. Subsidies die tegenwoordig worden verschaft via het FIVA (Financieringsinstrument voor de Visserij en Aquicultuursector) en de Europese fondsen om te investeren in energiebesparende motoren en moderne vistechieken bedragen ongeveer 40 procent. Volgens de sector is 40 procent veel te weinig. Die mensen hebben vrijwel geen financiële middelen meer. Ook doen de banken moeilijk, want ze geven geen krediet meer. Zijn er mogelijkheden om die subsidies in de toekomst op te trekken?

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Sintobin, u verwees daarnet naar de vorige zittingsperiode. Men mag nooit alles geloven wat in de kranten staat, maar ook moet men wat de leden zeggen soms met een korreltje zout nemen.

De belangstelling voor de visserij is zeker en vast niet afgenomen, integendeel, ze is nog toegenomen. Het tegendeel beweren zou de heren Vanleenhove, Loones en Maes oneer aandoen. Zelfs de VLD telde een aantal vissers, tot in het verre Limburg. Ook uw collega, de heer Verougstraete, had hier in de vorige zittingsperiode soms belangstelling voor.

Dat belet niet dat uw belangstelling u siert. Ik zou echter niet graag hebben dat er wordt gedacht dat de visserij pas nu aan bod komt in de subcommissie. In het verleden hadden leden daar gelukkig ook belangstelling voor.

De heer Stefaan Sintobin: Blijkbaar is de belangstelling van de mensen die u vernoemde toch wel wat afgenomen.

De heer Jos De Meyer: Sommige van hen zetelen ook niet meer in het parlement. U kunt moeilijk verlangen dat bijvoorbeeld de heer Vanleenhove hier vandaag aanwezig zou zijn.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, ik wil daar nog aan toevoegen dat in de maan-

den augustus en september, toen deze subcommissie heel terecht volgens de parlementaire gewoonten even met vakantie was, de aandacht voor de visserij niet is verslapt.

Mijnheer Sintobin, we moeten elkaar goed begrijpen: of we het nu hebben over een Marshallplan, een rondetafelconferentie of een wereldtop over de visserij, het is niet de overheid die de visserij zal redden. Dit is trouwens voor geen enkele sector zo. Er moet voor worden gezorgd dat de economische voorwaarden vervuld zijn voor activiteiten. Op de prijsvorming en de beschikbaarheid van vis in de zee heeft de overheid slechts een beperkte impact.

Ik ben ook erg kritisch voor het Europese visserijbeleid, maar we moeten er ons van bewust zijn dat het nemen van eenzijdige maatregelen, wat u suggereert, bijzonder gevaarlijk is. Zonder Europese afspraken zouden de visgronden in het Kanaal van Bristol of de Ierse Zee niet toegankelijk zijn voor Belgische vissers. Zonder Europees visserijbeleid zou er gewoon niet kunnen worden gevist. Het is dus niet realistisch om meteen alles van tafel te vegen wat op Europees vlak wordt geregeld. Het is al evenmin productief.

Mijn visie is dat we ten eerste moeten komen tot een meer duurzame visserij, zowel wat de vistechnieken betreft – met de boomkorvisserij – als met betrekking tot het gebruik van motoren en de schaal en wijze waarop wordt gevist, met de samenstelling van de vloot. De vloot zelf moet worden geherstructureerd. Ook inzake de aanwending van quota moeten er maatregelen worden genomen.

Ook wat de afzet betreft, moeten er bijkomende maatregelen worden genomen. Die zaken liggen niet altijd in de macht van de Vlaamse Regering. Ik hoop dat men ook aan de kust beseft dat de versnippering – en soms de rivaliteit – die er nu is, de visserijsector niet ten goede komt.

We hebben uiteraard een visie. Er is onze beleidsnota. We hebben een actieplan. Ondertussen kunnen we niet stilzitten. We moeten kordaat maatregelen nemen. Ik zal beginnen met een antwoord op de eerste twee vragen samen. Uitgangspunt is de vaststelling dat we kampen met structurele problemen, dus niet alleen conjuncturele problemen met betrekking tot de brandstof. Zo is de rendabiliteit van onze vaartuigen te laag door de visserijmethoden, met het brandstofverbruik, en door de vangstbeperkingen, die de inkomsten in het gedrang brengen.

Wat de brandstof betreft, kunnen we alleen structureel werken. De Europese Commissie laat immers niet

toe dat we een rechtstreekse tegemoetkoming doen in de brandstofprijzen. Daarmee ga ik al in op de vragen van de heer Verougstraete: ik geloof de opmerkingen over de 45 en die 30 eurocent niet. Bovendien heeft de Europese Commissie ons toegezegd informatie te zullen opvragen over wat er precies gebeurt met betrekking tot dat fonds dat zou zijn opgericht en de financiering ervan.

We hebben vorig jaar al een aanzet gegeven tot maatregelen en herstructureringen. We hebben vier vaartuigen uit de vloot laten nemen. Zo zaten we onder het referentieniveau, waardoor we een aantal investeringsdossiers opnieuw konden betoelagen. Ook hebben we het wettelijke instrumentarium voor investeringssteun helpen vervolledigen door een voorzet te geven aan het Vlaams Parlement. Dat voorstel van decreet is ondertussen ook goedgekeurd in de Commissie voor Leefmilieu.

Op 23 september 2005 hebben we een aantal principiële beslissingen genomen met betrekking tot het vlootbeleid. Er is sprake van vier belangrijke elementen om de rendabiliteit van de vaartuigen te vergroten. Er is het samenvoegen van motorvermogen en het optrekken van het plafond qua motorvermogen tot 1600 paardenkracht. Er is de mogelijkheid om splitsingen van visvergunningen toe te laten. Er is het creëren van een specifiek kustsegment, naast het groot en het klein vlootsegment, zodat kleine vissersvaartuigen die niet meer rendabel kunnen worden gebruikt op volle zee, zich kunnen toeleggen op de vangst dicht bij de kust. Daar kunnen ze vrij van vangstbeperkingen vissen. Door het samenvoegen binnen dat segment gedurende 5 jaar niet mogelijk te maken, worden ze bovendien beschermd tegen de opslorping door de andere segmenten. Ten slotte wordt de economische band versterkt, waardoor de vloot sterker verankerd wordt in Vlaanderen. Dat is een antwoord op uw vraag wat ik doe om de onafhankelijkheid van onze vissersvloot te bestendigen.

Bovendien hebben we op 23 september eveneens een ministerieel besluit genomen waarbij de mobiliteit van visvergunningen tijdelijk wordt bevroren. Ik heb daarmee een zeker risico genomen, daar dit kritiek zou kunnen opleveren, zeker van Europese zijde. Dit heeft echter tot doel te vermijden dat vergunningen van reders die in moeilijkheden komen en zelfs failliet gaan, meteen zouden worden opgekocht door Nederlanders, voor de activiteiten van de grotere vissersvaartuigen. U kent de problematiek van de grootchaligere visactiviteiten.

Het probleem is structureel. Op langere termijn kunnen we wat de kostenstructuur van de Vlaamse visse-

rij betreft alleen maar werken aan maatregelen opdat er energiezuiniger zou worden gevist. Dan gaat het over investeringssteun, onder meer voor de vervanging van motoren. Ook daarmee ga ik in op de vraag van de heer Verougstraete. Twee weken geleden heb ik tijdens de Europese Visserijraad als een van de weinigen ervoor gepleit dat het pakket maatregelen dat de heer Borg zal voorstellen in november 2005, ook het optrekken van het plafond van 40 percent zou behelzen, zodat we meer dan 40 percent investeringssteun kunnen geven bij de financiering van energiezuinige motoren. U hebt immers gelijk: gezien de financiële situatie van heel wat reders volstaat die 40 percent als steunbedrag niet.

U vroeg welke rechtstreekse maatregelen de Vlaamse overheid sinds het akkoord met de Europese Commissie heeft genomen om de ergste nood in de sector te lenigen en welk ander gevolg de Vlaamse overheid reeds heeft gegeven aan het bereikte akkoord met de Europese Commissie. Ik wil eerst een misverstand ophelderen. De grote doorbraak die we in juli 2005 hebben bereikt, is dat de Europese Commissie ermee akkoord gaat dat er specifieke maatregelen moeten komen. Dat is helemaal nog geen akkoord over welke maatregelen het precies moet gaan. We bevinden ons nu in de fase waarin die worden besproken.

Eind september 2005, enkele dagen nadat hij in Vlaanderen was geweest, hebben we tijdens de Europese Visserijraad een verslag gekregen van de heer Borg over de stand van zaken van het dossier. De afspraak is gemaakt dat hij op de Visserijraad in november een samenhangend voorstel van mogelijke maatregelen zal voorleggen. Dan gaat het zowel over maatregelen die Europa zelf kan nemen als over een inventaris van maatregelen die de lidstaten nationaal kunnen nemen.

Op de Europese Visserijraad van eind september ging het over maatregelen zoals sloop- en investeringssteun en over nieuwe maatregelen met betrekking tot de ombouw naar meer energiezuinige motoren. Zelf pleitte hij voor een verhoging van de zogenaamde deminimisplafonds voor rechtstreekse steunverlening. Ik denk echter niet dat dit de meeste resultaten zal opleveren. In november 2005 zouden we kennis kunnen nemen van die voorstellen. Ik hoop dat er tijdens die Europese Raad terzake beslissingen worden genomen. Elke maand die verloren gaat, is er immers één te veel. Dat heb ik echter niet in de hand.

Ik wil niet pretentiefus klinken, maar ik daag u uit een minister van een lidstaat te vinden die zoveel het woord voert in de Europese Visserijraad als uw die-

naar. Soms gebeurt dat in samenspraak met andere lidstaten, die soms verkiezen dat een kleine lidstaat iets aanbrengt dan dat een grote lidstaat dat doet.

We gaan niet wachten op de concrete uitwerking van de Europese voorstellen om iets te doen. Met betrekking tot de vangstquota hebben we de afspraak gemaakt dat er tussen nu en begin december op medewerkersniveau opnieuw overleg plaatsvindt over de stoomdagen. Dit is niet zo eenvoudig.

De heer Stefaan Sintobin: Ik ben me daarvan bewust. Ondertussen wordt de situatie echter steeds erger. Wat de stoomdagen betreft, hoor ik nu hetzelfde als vorig jaar.

Minister-president Yves Leterme: Het probleem, mijnheer Sintobin, is dat u een volksvertegenwoordiger bent die enkele duizenden mensen in Vlaanderen vertegenwoordigt. We hebben echter te maken met een Europese Commissie en Raad die beslissen voor meer dan 400 miljoen inwoners. Dat is een democratisch besluitvormingsproces, waarbij op een bepaald ogenblik een meerderheid moet worden bereikt. Het is de grote uitdaging morgen een meerderheid te bereiken voor die stoomdagen. Ik moet oog in oog met de Deense, Britse en Franse collega's een uitzondering verkrijgen die vrijwel uitsluitend – met uitzondering van een paar andere specifieke gevallen – een Vlaams probleem oplost. Dat is zo ongeveer het moeilijkste dat men kan bereiken.

Bovendien liet de strikte naleving, zowel met betrekking tot quota als wanneer en waar men vist, zich niet steeds grensverleggend scherp aflijnen. Dat mag ook eens worden gezegd. Dat wil ik ook zonder omwegen aan de sector zelf zeggen. Dit is begrijpelijk. De economische omstandigheden zijn immers zeer moeilijk. Ik begrijp dan dat de Europese Commissie stelt dat, als het aantal dagen op zee wordt opgesplitst in vis- en stoomdagen, ik moet garanderen dat er niet zal worden geknoeid en dat een visser niet zal volhouden dat hij aan het opstomen was naar een visgrond terwijl hij aan het vissen was. Ons tegenargument is dan dat er met GPS-systemen al heel wat kan worden gecontroleerd. We moeten echter toch wat begrip hebben voor de houding van de Europese Commissie. Ik doe echter wat ik kan voor het aantal stoomdagen. De reders zijn trouwens erg goed op de hoogte van onze inspanningen. Die initiatieven gebeuren immers in dialoog met hen.

In december 2005 staat de bespreking van de vangstquota opnieuw op de agenda. U kunt daar meewarig over doen, maar vorig jaar is dat vrij goed afgelo-

pen. Ik kan niet garanderen dat we hetzelfde zullen oogsten als vorig jaar. Als ik de eerste geruchten hoor over het wetenschappelijke onderzoek naar de visbestanden, zal de discussie niet gemakkelijker zijn, wel integendeel. Rekening houdend met de gegevens van de monitoring van de visbestanden zullen we ons best doen om zo veel mogelijk binnen te halen. Een al te drastische inkrimping van de quota zou betekenen dat de vissers niet alleen qua kosten, maar ook qua opbrengst in onmogelijke situaties terechtkomen. Ter voorbereiding van wat er volgend jaar moet gelden, is er de voorbije maanden op ons initiatief een uitgebreide bevraging geweest bij alle reders over het quotumsysteem. Er worden nu conclusies getrokken over hoe dit systeem vanaf 1 januari 2006 kan worden aangepast, zodat het totaalquotum dat we van de EU krijgen op de meest efficiënte wijze kan worden toebedeeld aan de vissers en reders.

In het kader van ons onderzoek is het zoeken naar vis- en vaartechnieken die minder energie verbruiken in een stroomversnelling gekomen. Er is de econometer, die ondertussen op heel wat vaartuigen wordt geïnstalleerd en steeds vaker wordt gebruikt. Ook verricht het CLO (Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek) nog steeds onderzoek naar alternatieve, energiezuinigere vistechneken. Dit onderzoek bereikt stilaan een stadium van volwassenheid, zodat dit binnenkort toch moet kunnen leiden tot toepassingen.

We mogen elkaar echter niets wijsmaken: de maatregelen die we in samenspraak met de sector zullen uitwerken, zullen voor een aantal vaartuigen te laat komen. Het is echter niet mogelijk om maatregelen op heel korte termijn te nemen om in te grijpen op de brandstofprijzen. Dat mag ik niet doen, en u al evenmin, mijnheer Sintobin. Eigenlijk is het vooral de brandstofproblematiek die de zaken op korte termijn erg bemoeilijkt en een aanslag betekent op de liquiditeit en de solvabiliteit.

Vorige week is er een onderhoud geweest met de banksector. We hebben de mogelijkheden bekeken, maar er werd ook gesteld dat de overheid niet doeltreffend kan bijdragen aan de kredietcapaciteit van de sector omwille van de situatie waarin de visserij zich nu bevindt.

We overwegen een sloopactie. Daarmee kunnen we immers een dubbel resultaat boeken, want in een aantal gevallen zullen we de faillissementen voor zijn en kunnen we een menselijke oplossing bieden

voor een economisch niet langer haalbare exploitatie. Bovendien komt er zo vangstcapaciteit vrij voor de rest van de vloot. In tussentijd zal via het bevrozen van de mobiliteit van visvergunningen worden voorkomen dat de visvergunningen in vreemde, onder meer Nederlandse, handen terechtkomen.

Mijnheer Verougstraete, uw vraag over het steunregime voor energiezuinigere motoren heb ik reeds beantwoord. We hebben bij de heer Borg en de Europese Commissie gepleit voor het optrekken van de steun van 40 percent naar 60 percent.

Mijnheer Sintobin, u vroeg naar een kwaliteitslabel voor de garnaal. Ik meen dat de Stichting Duurzame Visserij dit onderzoekt. De zaak ressorteert niet onder mijn bevoegdheid, maar een van de volgende dagen heb ik hierover een gesprek en dan zal ik herhalen dat het opportuun is om te werken aan een kwaliteitslabel voor de Vlaamse garnaal.

Het probleem is nu dat de prijs te gering is. Er kan niet worden gevist aan de prijs die nu wordt geboden. Het is wel mogelijk dat in het kader van de VLAM marketingacties of een Belgisch keurmerk worden overwogen, maar daartoe moet de rederij eerst een vraag stellen en dat is nog niet gebeurd. De bestuurders van de VLAM staan zeker niet bij voorbaat negatief tegenover zo'n vraag, maar de redercentrale of de kleine garnaalsector zou een voorstel moeten doen.

Samenvattend kan ik zeggen dat we doen wat we kunnen. We laten geen kans onbenut om de EU te wijzen op de specifieke problemen van de visserijsector. Het feit dat ik de Europese Commissaris naar de kust heb gebracht, had precies als de bedoeling om hem met de problemen te confronteren. Ik heb de hele sector de kans geboden om rechtstreeks met hem in dialoog te gaan. De sector heeft ondervonden dat hij wel degelijk maatregelen wil nemen, maar we kunnen er enkel akte van nemen dat noch voor de transportsector, noch voor de land- en tuinbouwsector, noch voor de visserijsector op korte termijn iets mag worden gedaan aan de brandstofprijzen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de uiteindelijke bedoeling van mijn interpellatie was om de problematiek van onze Vlaamse visserijsector opnieuw hoog op de politieke agenda van dit parlement te plaatsen.

Uit de reactie van de heer Verougstraete en uit uw antwoord – waarvoor ik u trouwens wil bedanken –, leid ik af dat ik daar vrij aardig in geslaagd ben.

Mijnheer de voorzitter, met mijn interpellatie heb ik een vrij volledige weergave gegeven van wat er leeft op het terrein. Ik neem natuurlijk akte van het antwoord van de minister-president, waarin hij een opsomming geeft van maatregelen die al genomen zijn of die nog in de steigers staan. Vele nieuwe zaken heb ik vandaag niet vernomen, omdat we over de meeste tijdens de afgelopen maanden al in de kranten konden lezen.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Sintobin, kunt u mij een voorstel van maatregel doen?

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, u zult die kunnen lezen in onze motie.

Minister-president Yves Leterme: Zegt u mij nu eens welke maatregel ik moet nemen.

De heer Stefaan Sintobin: Ik herhaal dat we een motie aankondigen.

Minister-president Yves Leterme: Zegt u mij toch maar welke maatregel ik moet nemen.

De heer Stefaan Sintobin: Het is niet aan ons om het beleid te maken. Wij maken deel uit van de oppositie. In onze motie zult u kunnen lezen hoe we over deze kwestie denken.

Minister-president Yves Leterme: Ik moet dus wachten op de motie?

De heer Stefaan Sintobin: Een oud-voorzitter van uw partij, wellicht de heer Van Peel, zei ooit: 'The duty of the opposition is to oppose'. Het is niet onze taak om hier in deze subcommissie beleidsmaatregelen voor te stellen.

Minister-president Yves Leterme: Ik zit dermate in met de situatie van de Vlaamse vissers dat ik vind dat elke politicus zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Indien u een voorstel hebt, zegt u het mij dan, dan doe ik mijn best om het binnen de grenzen van mijn mogelijkheden te realiseren. Ik neem er akte van dat u geen concreet voorstel doet.

De heer Stefaan Sintobin: Ik heb nooit beweerd dat u geen inspanningen levert voor de visserijsector. U kunt dit nagaan in de verslagen over de vorige discussies over de sector. De voorzitter en de collega's

aan deze tafel kunnen daarover een getuigenis afleggen. Ik vrees alleen maar dat alles een beetje 'too little too late' is.

Minister-president Yves Leterme: Dat klinkt natuurlijk goed: 'too little too late', maar zegt u me eens welke concrete maatregelen ik moet nemen. Aan een motie verdient een visser geen eurocent meer.

De heer Stefaan Sintobin: Ik heb u al gezegd dat het in de eerste plaats mijn bedoeling was om met mijn interpellatie dit thema opnieuw op de agenda te plaatsen. Ik wil proberen om via allerlei initiatieven druk uit te oefenen op bepaalde instanties zoals de Vlaamse Regering en de Europese instellingen opdat maatregelen worden genomen. Ik vraag me nog steeds af wanneer de beloofde maatregelen effectief van kracht zullen zijn en op welke termijn ze een effect zullen hebben.

Minister-president Yves Leterme: De bevrozing van de vergunningen is sinds een week van kracht.

De heer Stefaan Sintobin: Dat is goed. Het is een eerste maatregel van het afgelopen jaar die van kracht wordt. U weet net zo goed als ik dat de reders en de vissers vinden dat er het afgelopen jaar heel wat beloftes werden gedaan. Een aantal van die beloofde maatregelen zullen voor bepaalde reders veel te laat komen. Dat hebt u daarnet ook gezegd.

Minister-president Yves Leterme: De quota van december 2004 werden toegejuicht.

De heer Stefaan Sintobin: Ik heb u daarvoor ook gefeliciteerd.

De hoge stookolieprijzen hebben de situatie de jongste tijd alleen maar erger gemaakt. U hebt in uw antwoord op een vraag van de heer Verstreken gesteld dat u contact zou opnemen met het federale niveau. Ook ik heb contact opgenomen met een collega in het federaal parlement.

Minister-president Yves Leterme: We hebben de federale regering al gevraagd om specifieke maatregelen te nemen. Die werden geweigerd, niet op initiatief van de federale regering, maar omdat ze Europees niet werden toegelaten.

De heer Stefaan Sintobin: In bepaalde landen is dat wel gebeurd, vandaar mijn kritiek.

Minister-president Yves Leterme: Ik heb aan de Europese commissaris gevraagd een onderzoek in stellen,

en hij heeft toegezegd. Ik heb precies dezelfde woorden gebruikt als u daarnet.

De heer Stefaan Sintobin: Ondertussen is het wel gebeurd natuurlijk.

Minister-president Yves Leterme: Is het gebeurd? Dat is niet zeker.

De heer Stefaan Sintobin: U hebt het zelf gezegd.

Minister-president Yves Leterme: Er zijn bepaalde zaken gebeurd, maar de vraag is of het om structurele maatregelen ging en of die met overheidsgeld werden gefinancierd.

De heer Stefaan Sintobin: U zei in juni 2005 dat bepaalde lidstaten zoals Frankrijk, Italië en Spanje onterecht overheidsmiddelen hebben aangewend om de sector te ondersteunen. Ik heb uw antwoord eerder geciteerd.

Kleinere landen bevinden zich in een zwakkere positie, en daarom bekritiseer ik het Europese visserijbeleid, maar ook het Europese landbouwbeleid. Als kleinere landen het zouden aandurven om bepaalde regels te overtreden, zou er wellicht worden opgetreden. Als grotere landen, zoals Frankrijk, Italië of Spanje, dat doen, wordt er blijkbaar een oogje dichtgeknepen.

Mijnheer de minister-president, ik herhaal dat ik nooit heb beweerd dat u geen inspanningen levert voor de visserijsector. Ik vrees alleen dat soms te veel nadruk wordt gelegd op de afbouw van bepaalde sectoren, zoals de visserijsector, de varkenssector en de sector van de tabaksteelt. Dat heeft steeds meer nefaste gevolgen op een belangrijk economisch segment van onze maatschappij.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Sintobin en door de meerderheid werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

– *De heer Frans Wymeersch treedt als waarnemend voorzitter op*

Interpellatie van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van de resolutie van 13 april 2005 betreffende de aanmoediging van de productie en het gebruik van biobrandstoffen uit teeltgewassen

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, op 13 april 2004 nam de plenaire vergadering onze resolutie betreffende de aanmoediging van de productie en het gebruik van biobrandstoffen uit teeltgewassen unaniem aan. De bedoeling van de resolutie was nieuwe kansen te scheppen voor zowel de landbouw als voor het halen van de Kyoto-normen.

In onze resolutie vroegen we de Vlaamse Regering om een programma te starten om de productie van biobrandstoffen en de productie van groene stroom uit biomassa te stimuleren, met als flankerende maatregel het nodige aanvullend wetenschappelijk onderzoek over biobrandstoffen.

Voor de producent-landbouwer kan het maximaal benutten van de Europese steunmaatregelen voor teelten voor alternatieve energie de noodzakelijke impulsen geven, evenals de subsidiëring via het VLIF (Vlaams Landbouw Investeringsfonds) van investeringen op het land- en tuinbouwbedrijf die verband houden met de productie van hernieuwbare energie.

We vroegen ook om werk te maken van een voorbeeldfunctie van de overheid, onder andere door het gebruik van biobrandstoffen voor de bussen van De Lijn en wagens en machines van de Vlaamse administratie. Aangezien veel aspecten van de energievoorzieningen federale materie zijn, vroegen we om er bij de federale regering op aan te dringen de nodige beleidsmaatregelen te nemen. De evolutie van olieprijsen maken het uitvoeren van de resolutie nog meer actueel.

De belangstelling voor het telen van koolzaad is de jongste maanden lichtjes toegenomen. Ook constructeurs en energieverbruikers onderzoeken de mogelijkheden die zich nu aandienen. Koolzaad kan een waardevolle teelt worden op het akkerbedrijf. De overheid heeft, onder voorbehoud van goedkeuring door de Europese Commissie, een accijnsverlaging doorgevoerd voor biobrandstoffen.

Ook biogas gewonnen uit energieplanten verdient onze aandacht. Zo kan de norm van 5,75 percent van biobrandstoffen voor het wegverkeer worden gehaald. Voor elektriciteit zal het aandeel groene energie 6 percent moeten zijn.

Momenteel gaat Duitsland inzake energiegewassen voorop: op meer dan 1,4 miljoen hectare, of omgerekend op 12 procent van de akkeroppervlakte, groeien dit jaar in Duitsland industrie- en energieplanten. De veruit belangrijkste energieteelt in Duitsland voor de ontwikkeling van biodiesel blijft koolzaad. Ook andere energiegewassen zitten in de lift. Energiegraan, -gras en -maïs zijn in trek voor de productie van bio-ethanol en voor de elektriciteitswinning in biogasinstallaties.

Zeker op Vlaams niveau werden al enkele belangrijke stappen voorwaarts gezet. Landbouwers kunnen op niet-braakgronden een bijkomende premie van 45 euro per hectare aanvragen voor de teelt van energiegewassen. De federale regering keurde eind mei de accijnsvrijstelling voor biobrandstoffen goed. Het is nog wel wachten op het fiat van Europa en op de nodige koninklijke besluiten voor de uitvoering. Intussen is De Lijn vragende partij voor het gebruik van koolzaadolie voor de 70 bussen die in de komende 2 jaar zullen worden omgebouwd. Bij diverse transporteurs en ook bij gemeente- en provinciebesturen is er een eerste belangstelling voor het ombouwen van voertuigen.

Mijnheer de minister-president, aan welke punten van de resolutie werd reeds een aanzet tot uitvoering gegeven? Hebben uw diensten een raming gemaakt van het aantal hectare koolzaad dat in Vlaanderen gezaaid werd tijdens de voorbije maanden? Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering genomen om bij de federale regering maatregelen te bepleiten die het gebruik van biodiesel stimuleren? Met welk resultaat gebeurde dat? Wanneer mogen we de ontbrekende koninklijke besluiten verwachten?

Welke maatregelen dragen bij tot het gestalte geven aan de voorbeeldfunctie van de overheid inzake gebruik van biobrandstof? Welke maatregelen hebt u als minister van Landbouw genomen om Europese steun aan teelten voor alternatieve energie maximaal te benutten? In welke nieuwe mogelijkheden wordt voorzien vanuit het VLIF om investeringen op landbouwbedrijven te stimuleren die verband houden met de productie van hernieuwbare energie?

Op welke wijze wordt ingespeeld op de nieuwe ontwikkelingen, zowel technisch als economisch, om de productie en het gebruik van biobrandstoffen te bevorderen? Neemt de overheid hiertoe het initiatief, of kijkt ze veeleer op afstand toe?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, uiteraard sluit ik me aan bij het betoog van de heer De Meyer, want een aantal maanden geleden heb ik dezelfde vraag gesteld.

Het klopt dat we een lichte stijging merken in de kweek van koolzaad. Onlangs heb ik in een krant gelezen dat de zaaitijd tussen september en november valt, dus feitelijk moeten we nog een beetje afwachten. Ik hoop enkel dat we heel wat meer hectare zullen hebben.

Ik treed de heer De Meyer bij dat we op een aantal vlakken nog achtergebleven zijn. Ik zou van de minister-president graag mogelijke oplossingen vernemen.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Meyer, mijnheer Callens, ik dank u voor de vragen, want daardoor krijg ik de gelegenheid om een stand van zaken te geven. Ik zal proberen zo volledig mogelijk te antwoorden.

Ik behartig het dossier samen met minister Peeters. Samen hebben we de opdracht gegeven voor het uitwerken van de 'potentieelstudie biobrandstoffen'. Deze studie heeft als doel het potentieel aan biobrandstoffen in Vlaanderen precies af te lijnen. Daarbij wordt uitgegaan van zowel de beschikbare grondstoffen als van de beschikbare productietechnologie en worden ook de diverse marktscenario's getoetst. Het is de bedoeling dat de analyse van de impact van de verschillende marktscenario's in beleidsaanbevelingen uitmondt.

Er werd gevraagd naar de schatting van het aantal hectare koolzaad dat de voorbije maanden in Vlaanderen werd gezaaid. We moeten daarbij inderdaad rekening houden met de terechte opmerking van de heer Callens. De oogst van koolzaad met inzaai in 2003 bedroeg in 2004 180 hectare, die van 2005 met inzaai in 2004 bedroeg 335 hectare. De eerste ramin-

gen van de administratie voor wat de inzaai 2005 betreft, variëren tussen de 500 en 1000 hectare. Hieruit blijkt toch een duidelijk verhoogde interesse. Wellicht zullen we opnieuw verdubbelen, maar nog altijd op een veel te beperkt areaal.

Onder meer op ons aandringen heeft de federale overheid beslist om voor bio-ethanol en biodiesel een accijnsvermindering door te voeren in het geval van respectievelijk een bijmenging van 7 percent bio-ethanol in benzine en 2,45 percent, plus de jaarlijkse lineaire verhoging met 0,92 percent, biodiesel in fossiele diesel. Bijkomend ging de federale overheid principieel akkoord met de volledige vrijstelling van accijnzen voor koolzaadolie die wordt gebruikt als brandstof. Nu komt het erop aan om dit principieel akkoord dat dateert van mei in de correcte uitvoeringsbepalingen uit te werken. Ik laat geen gelegenheid onbenut om de aandacht van federaal minister Reynders te vragen voor deze kwestie. Ik heb hem zopas nog een sms-bericht gestuurd. Ik hoop dat hij zijn werk doet. Morgen zal ik het punt opnieuw formeel op de dagorde van het Overlegcomité plaatsen. Ik heb begrepen dat de ontwerpen van uitvoeringsbesluit reeds klaar zijn.

Zoals u weet is het de bedoeling dat er een Europese aanbestedingsprocedure komt voor biodiesel en bio-ethanol. We dringen daar ook op aan. Verder is het op korte termijn van cruciaal belang dat een kwaliteitsnorm voor Pure Plantaardige Olie, of PPO, wordt vastgesteld. Minister Tobback heeft daartoe reeds een eerste aanzet gegeven. We blijven in overleg met zijn kabinet, gelet op het belang van de kwaliteitsnorm voor de landbouwers zelf, met name voor diegenen die van plan zijn om op het eigen bedrijf in te staan voor de productie van PPO. Gezien dat belang proberen we bij het kabinet ook aan te dringen op een spoedige afhandeling.

Wat de voorbeeldfunctie van de overheid betreft, heeft de vraagsteller al verwezen naar De Lijn. Er zijn bijkomende engagementen genomen inzake het gebruik van PPO voor eigen verbruik. De Vlaamse Regering heeft dit vastgelegd in haar beslissing van 25 februari laatstleden. We hebben nog niet heel precies berekend wat de precieze omvang zal zijn van de toepassing van biobrandstof op bussen van De Lijn of binnen het wagenpark van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ik kan u in elk geval wel zeggen dat zowel De Lijn als de Vlaamse Gemeenschap alles doen om effectief werk te maken van een betekenisvolle overschakeling naar biobrandstoffen.

Uiteraard is er ook daar een zekere afhankelijkheid ten aanzien van de beslissingen met betrekking tot de accijns.

De heer De Meyer heeft reeds verwezen naar de bijkomende energiesteun in het kader van de unieke bedrijfstoelage. Bijkomend heb ik de administratie de opdracht gegeven om in het kader van het nieuwe programma voor plattelandontwikkeling, dat van start gaat op 1 januari 2007, een nieuwe maatregel uit te werken met het oog op een correcte financiële ondersteuning van die telers die de stap zouden zetten naar de teelt van koolzaad met het oog op de productie van biobrandstoffen.

Binnen het VLIF zullen de volgende wijzigingen geïntegreerd worden. Ten eerste is er de mogelijkheid van steun voor het ombouwen van tractoren en landbouwmachines met het oog op het gebruik van PPO als brandstof. Het is de bedoeling – maar ik anticipeer een beetje op de besluitvorming terzake – om te komen tot een steunpercentage van 30 percent in de ombouwkost. Ten tweede is er de mogelijkheid een tegemoetkoming te bekomen voor de aankoop van een oliepers PPO – wellicht eveneens van 30 percent, maar ook dat is nog wat voorbarig. We proberen ervoor te zorgen dat deze tegemoetkoming ook geldt voor landbouwcoöperaties. Ten derde voorzien we een verhoging van de tegemoetkoming bij de aanschaf van een WKK-installatie die draait op hernieuwbare brandstof. In principe zou het gaan om een verhoging van de tegemoetkoming tot 40 percent.

Voor de vraag over het inspelen op de nieuwe ontwikkelingen verwijs ik naar het antwoord op de voorgaande vragen. Zoals gezegd heeft de Vlaamse Regering de VITO gevraagd om alle nieuwe ontwikkelingen zorgvuldig onder de loep te nemen, de verschillende marktscenario's te analyseren en ons op korte termijn dienaangaande beleidsaanbevelingen te bezorgen. Het is evident dat we slechts beslissingen kunnen nemen als we voldoende zicht hebben op alle mogelijke biobrandstoffen en de opportuniteit ervan inzake productie en vraag kunnen vergelijken. Zo zal bijvoorbeeld in functie van de beslissingen van de potentieelstudie worden beslist om de productie van biobrandstoffen al dan niet op te nemen in de lijst van in aanmerking komende technologieën voor het verkrijgen van de zogenaamde 'ecologiepremie', waar uiteraard meteen een economische impact voelbaar zal zijn.

Ik sluit af met toch nog eens te benadrukken dat we dit alles niet mogen overschatten. De bedrijven die via de aanbestedingsprocedure een bepaalde productie aan biobrandstoffen met accijnsverlaging toegevoegd zullen krijgen, zullen in eerste instantie die bedrijven zijn die instaan voor de meeste productie.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, ik wil u bedanken voor uw uitvoerig antwoord en ook voor de inspanningen die ondertussen werden geleverd op Vlaams niveau. Deze interpellatie had enerzijds als bedoeling om toch eens te wijzen op de vorderingen in het dossier, maar anderzijds ook om vragen te stellen over een aantal ontbrekende elementen. Tegelijkertijd was het ook een kans om dit thema opnieuw op de politieke agenda te plaatsen. Collega's, ik denk dat biobrandstoffen ongetwijfeld een kans bieden voor het leefmilieu en een opportuniteit inhouden voor de landbouwsector. Dat was ook de bedoeling van onze resolutie.

Een aantal omringende landen lopen duidelijk voorop inzake dit thema. Ik heb het voorbeeld gegeven van Duitsland. Mijnheer de minister, eigenlijk hinkt onze federale regering lichtjes achterop, want al maanden geleden werden een aantal uitvoeringsbesluiten gevraagd, die van levensbelang zijn om dit proces te laten slagen. Ik denk dat we er bij minister Reynders toch op moeten aandringen dat deze accijnsverlaging er zo spoedig mogelijk komt. Misschien gebeurt dat best door collega's die tot zijn politieke familie behoren.

Voor alle duidelijkheid: ik verwacht geen mirakeloplossingen in het dossier biobrandstoffen, ook niet voor de landbouw, maar het is ongetwijfeld een opportuniteit. Indien we hierin geloven, dan moeten we dit dossier ook alle kansen geven, want het zal een proces zijn van vele jaren. Enerzijds ben ik ervan overtuigd dat de markt haar eigen rol zal spelen, zoals in vele economische dossiers. Anderzijds moet de politiek er minstens voor zorgen dat de randvoorwaarden, die mee bepalend zijn voor de omstandigheden waarin het dossier zich kan ontwikkelen, zo gunstig mogelijk worden ingevuld.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Eerst en vooral wil ik de minister-president bedanken voor zijn antwoord. Ik wil daar nog aan toevoegen dat het, in de korte tijd

die ons nog rest voor het oplossen van het probleem van onder meer de suikerbieten, heel belangrijk is dat de minister van Landbouw die bewuste landbouwers zo snel mogelijk de mogelijkheid biedt om aan diversificatie te doen met producten die even rendabel zijn als bijvoorbeeld suikerbieten of andere producten die sterk te lijden hebben onder beslissingen van Europa.

Minister-president Yves Leterme: Ik onderschrijf natuurlijk alles wat nog werd gezegd. Er moeten een vijftal maatregelen worden genomen. Accijnsverlaging is ontegensprekelijk een heel belangrijke maatregel. De aanbestedingsprocedure moet op punt staan, evenals de kwaliteitsnormen. Vlaanderen kan investeringssteun geven voor wat ombouw betreft en voor wat investeringen in materiaal betreft om alternatieve en biobrandstoffen te gebruiken. De hectarepremie ligt ook gedeeltelijk binnen onze macht. Ik denk dus dat wij van onze kant doen wat moet worden gedaan.

Ik zal er morgen op het Overlegcomité nogmaals op aandringen dat ook de federale overheid nu spoed zet achter het dossier, en dan vooral minister Reynders inzake de accijnsverlaging, want minister Tobback zet volgens mij de stappen die moeten worden gezet. Ik durf niet te veronderstellen dat de ongelijke timing van een aantal investeringen in Wanze en Gent de oorzaak zou zijn van het aanslepen van het dossier.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ondersteuning van de paardenfokkerij en de stamboekwerking

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het regeerakkoord vermeldt uitdrukkelijk dat 'de paardenfokkerij en de stamboekwerking zal gesteund en gestimuleerd worden'.

De Vlaamse Confederatie van het Paard, de koepelorganisatie, heeft hierover vrij ambitieuze ideeën. Ik

vat ze even samen. Er wordt ondersteuning gevraagd voor de uitbouw of het onderhoud van internationale contacten en voor organisaties van subnationaal niveau. Ook het wetenschappelijk onderzoek ten behoeve van de fokkerij moet worden uitgebouwd. De automatisering van de signalementopname van de veulens moet worden gerealiseerd. De selectie-activiteiten binnen de stamboeken moeten worden ondersteund. Er moet ook een speciale plaats worden gegeven aan het Belgisch trekpaard als levend monument, gefokt op Vlaamse bodem. Ten slotte moet de oneerlijke concurrentie met Wallonië worden weggeremd.

Mijnheer de minister-president, we hebben vernomen dat hierover reeds een verkennend overleg is geweest met het kabinet. Wat is de stand van zaken in het overleg met de koepelorganisatie om te komen tot de uitvoering van het regeerakkoord? Welke procedure zal hierbij verder worden gevolgd? Welke punten van de voorliggende voorstellen zijn realistisch haalbaar, en binnen welke timing? Wat zijn de budgettaire mogelijkheden? Ziet u nog andere mogelijkheden ter ondersteuning?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Het klopt dat de confederatie in het kader van de haar toegewezen verantwoordelijkheden een nota heeft opgesteld met toekomstgerichte ideeën. Ik denk dat dit positief is en dat de overheid dit ook moeten toejuichen. Daarom zijn we onmiddellijk ingegaan op de vraag om overleg daarover.

Half september 2005 vond inderdaad een verkennend gesprek plaats op mijn kabinet over deze nota. De ideeën hebben betrekking op de uitbouw van de confederatie als koepelstructuur, de ondersteuning van het wetenschappelijk onderzoek, de ondersteuning van bijzondere evenementen zoals internationale shows, speciale vieringen en dergelijke, de ondersteuning van de selectie en de ondersteuning van de Vlaamse fokkers. In de nota is er heel wat vraag naar bijkomende financiële middelen. Dat is vrij opvallend, ik kom daar later nog op terug.

Tijdens het overleg op mijn kabinet over de nota werd er onder meer beslist de nota over te maken aan de administratie voor een nauwgezette analyse. Er is een nieuwe afspraak gemaakt voor overleg met de Confederatie voor half oktober. Uitvoering geven

aan het regeerakkoord op het vlak van de paardenfokkerij en stamboekwerking zal echter niet alleen gebeuren via de eventuele uitvoering en financiering van zaken uit de nota. We moeten er immers ook voor opteren om meer structurele maatregelen te nemen. Ik verwijs hierbij naar de vernieuwde structuur van de fokkerijsector op zich, de aanpassing van de regelgeving in overleg met de sector en de erkenning van de stamboeken. Wat de aanpassing van de regelgeving in overleg met de sector betreft, verwijs ik naar het besluit op de paardachtigen.

De middelen voor de fokkerij in haar geheel zijn in de begroting 2006 ongewijzigd gebleven. Bij elk van de items in de nota van de Confederatie valt op dat telkens een budgetlijn is opgenomen. Dit resulteert in een vraag op jaarbasis van 565.000 euro, of meer dan 22 miljoen Belgische frank, wat simpelweg te veel is. Ik ben niet van plan om in dat bedrag te voorzien in de begroting. Het gaat om tien keer het subsidiebedrag dat momenteel wordt toegekend aan de paardensector en om ruim 25 percent van de voorziene subsidie voor alle fokkerijstructuren. Het bedrag ligt gewoon te hoog. Het wordt dus ongetwijfeld een kwestie van het bepalen van prioriteiten, waarbij de uitbouw van de Confederatie als koepelstructuur mij prioritair lijkt. Wat de timing betreft heb ik al gewezen op het verdere overleg, op basis van de bevindingen van de administratie, dat gepland is voor half oktober 2005.

Wat andere ondersteuningsmogelijkheden betreft, moet ik uiteraard het onderzoek van de administratie ook nog afwachten. Ik kan al wel meedelen dat het uittekenen van een nieuwe structuur voor de fokkerij en dus ook voor de paardenfokkerij had de bedoeling een meer gestructureerde organisatie en een professionelere aanpak van de fokkerij en het stamboekgebeuren tot stand te brengen. Door de gezamenlijke aanpak van onder meer de registratie en de administratie moeten we in staat zijn om de totale kost te reduceren voor de totaliteit van de paardensector. In plaats van een investering door elke stamboekvereniging in bijvoorbeeld informatica, betekent het feit dat dit door de Confederatie zou gebeuren toch al een belangrijke kostenbesparing. In die opstelling lijkt het mij niet onlogisch – zonder vooruit te lopen op de gesprekken – dat de diverse verenigingen zouden bijdragen aan de uitbouw van die koepelstructuur. In het kader van de federale wetgeving staat de paardensector voor de verplichte registratie van alle paarden. Het lijkt me logisch dat de Confederatie de opdracht krijgt in te staan voor deze registratie en

dat ze daarvoor ook de noodzakelijke werkingsmiddelen krijgt. Dat zijn dus twee denksporen inzake andere mogelijkheden ter ondersteuning de paardenfokkerij en de stamboekwerking in het algemeen en van de Confederatie in het bijzonder.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, ik wil u bedanken voor uw belangstelling, die trouwens ook blijkt uit het feit uw kabinet reeds overleg heeft gepleegd met de sector. Op basis van de reacties kan ik concluderen dat de sector tevreden is met het overleg en ook met het feit dat het in de toekomst zal worden voortgezet. Ik vermoed dat we te gepasten tijde, ook in deze commissie, nog verder in dialoog zullen treden over de resultaten hiervan.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer De Meyer, ik ken u als iemand die de sector een warm hart toedraagt. Ik denk dat de paardenfokkers en de leden van de verschillende fokkerijverenigingen weten dat u hier hun belangen verdedigt.

Ik moet u wel zeggen, en ik wil dat ook benadrukken, dat het absoluut onmogelijk zal zijn om alle vragen positief te beantwoorden. Ik wil u niets wijsmaken: voor de gecumuleerde kostprijs van wat voorligt, namelijk 565.000 euro, heb ik geen geld binnen de begroting. Ik zal me echter wel inzetten om een aantal dingen die werden voorgesteld te realiseren en ik zal bij de federale overheid pleiten voor meer kansen voor de paardenfokkerij.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
